

LUCKA A NAPADNUTIE PSOM

Predstavte si, že sa len na minútu otočíte a v tom sa Vám zmení celý život. Nedokážete uveriť vlastným očiam. Vaše dieťa vidíte celé zakrvácané a vy ani len netušíte, čo sa vlastne stalo. Panika, strach, plač či beznádej? Je to len zlý sen? Žiaľ, nie. Predstavíme Vám príbeh uhryznutia psom 10-ročnej Lucky, ktorý sa nám rozhodla porozprávať mama Miriam.

Čo sa vlastne stalo?

Celý príbeh sa odohral v nedeľu, na konci júla 2022 v obci Červený Kláštor. Ako nám povedala mama Miriam, blízke rodiny sa práve sem vybrali na letnú dovolenku. Po dlhej ceste konečne dorazili na miesto. Všetci sa ubytovali v troch pri sebe postavených apartmánových domčekoch, vybalili si časť vecí a prezreli si blízke okolie. Všetci sa tešili z krásneho miesta a na čas, ktorý spolu s rodinou strávia. To však ani len netušili, čo príde. Neďaleko domčekov sa voľne pohyboval pes. K tomuto nešťastiu stačila len sekunda. Zrazu nastal rozruch a krik. Slová mamy Miriam mrazia:

„Vo dverách som videla moju sestru ako kričí, až vrieska. Vedela som, že sa niečo stalo. Otočila som sa a počula som Lucku kričať.“

Mama ďalej pokračovala v emotívnom rozprávaní:

„Videla som ako ten pes posledný krát zahryzol do mojej dcéry a v tom momente Lucka vyskočila, kričala a bežala preč. Zbádala som, že má krvavú hlavu a z lica jej niečo trčalo.“

Celá nehoda sa stala veľmi rýchlo. Všetci boli z toho v šoku a nikto nevedel, aké zranenia Lucke na tvári a hlave pes spôsobil. Bola celá krvavá, nebolo jej vidieť oko a jej ľavá časť tváre vyzerala hrôzostrašne. Rodina sa rýchlo spamätala a začala Lucke pomáhať. Privolali záchranku a kvôli veľmi vážnemu stavu okamžite poslali z Popradu dočasnú vlekol.

Lucka bola celý čas pri vedomí a situáciu zvládala veľmi statočne. Nechcela pri sebe nikoho, len mamu a babku. Mama s ňou bola celý čas, pretože jej prítomnosť nazož veľmi potrebovala.

„Mama, ty ma neopust', buď pri mne.“

Po príchode vrtuľníka Lucku naložili a hneď ju previezli do nemocnice do Popradu. Keďže šlo o malý vrtuľník, rodičia s ňou nemali možnosť ísť. Tí však hneď nasadli do auta a išli za ňou. V nemocnici jej bola poskytnutá prvá pomoc a rany jej ošetrili a zaviazali. Keďže šlo o rozsiahle poranenia, Lucka mala takmer celú hlavu a tvár obviazanú. Keď ju rodičia zbadali, zostali

v šoku, lebo nevedeli, v akom rozsahu sú jej poranenia, ale uvedomovali si vážnosť jej stavu. Ešte v ten večer čakala Lucka operácia. Od tohto okamihu sa začalo neko-
nečné čakanie rodičov.

„Čakanie na operáciu
bolo to najhoršie, čo človek
môže zažiť.“

Po operácii bola Lucka spolu s maminou hospitalizovaná v nemocnici. Ráno po zobudení Lucka nevedela, čo sa vlastne stalo a kde je. Lekári nevedeli, ako sa jej poranenie bude vyvíjať a aký bude ďalší liečebný postup. Jasně však bolo, že ju čakala ďalšia operácia, kde jej aplikovali „čistiace dredy“. Veľmi zle znášala narkózu a mala nevoľnosti. V Poprade absolvovala ešte jednu operáciu.

Lucka nebola po operáciách veľmi zhovorčivá. Nič sa jej nechcelo, bola smutná a depresívna. O nehode nerozprávala a nechcela sa ani pozrieť na seba v zrkadle. Zistila však, že časť jej krásnych vlasov jej museli vyholiť, kvôli ošetrovaniu rán, ktoré tam mala. Okrem toho mala obrovské bolesti šije. V týchto chvíľach sa ju snažila mamina podporovať. Bola to však obrovská rana aj pre rodiča. Bála sa o svoje dieťa, a nevedela, čo s ňou bude ďalej. Napriek tomu, že pacientom bola Lucka, práve ona sama sa snažila byť podporou vlastnej mame.

Touto cestou by sa rodičia chceli poďakovať všetkým ľuďom, záchranárom, hasičom a policajtom, ktorí pomáhali pri záchranných akciách ich dcéry v Červenom kláštore. Vďaka patrí aj personálu nemocnice v Poprade, ktorý sa zachoval veľmi pekne a rodičom vo všetkom vyhovel.

Nakoľko si situácia vyžadovala špeciálnu starostlivosť a postupy, rodičia začali vybavovať prevoz do NÚDCH v Bratislave. Po štyroch

dňoch hospitalizácie v Poprade ju sanitkou previezli do Bratislavy.

Po príchode ju spolu s mamou prijali a začala sa ich ďalšia, takmer trojtýždňová cesta na Klinike detskej chirurgie. Na klinike sa stretli s výnimočným prístupom, starostlivosťou a podporou, ako sa vyjadřila mami-
na Miriam. Rodičia sú veľmi vďační celému tímu lekárov a sestier, špeciálne MUDr. Kraynine.

V nemocnici na oddelení sa zoznámili s maminou Hankou a jej dcé-

rou Ninkou, s ktorými si boli, ako nám mamina povedala, vzájomnou pomocou a podporou. Aj vďaka tomu, celú situáciu zvládala Lucka a jej mamina oveľa lepšie. Nakoľko boli veľké horúčavy, celá liečba a prevazy boli veľmi náročné. Lucku začalo zranenie bolieť, no snažila sa to statočne zvládať. Podstúpila ešte ďalšie tri operácie, ktoré boli náročné a sprevádzané rôznymi nevoľnosťami.

Prišiel však očakávaný deň, utorok 16.8.2022. Bol to deň ich prepustenia. Liečba Lucky sa odchodom z nemocnice však stále neskončila. Ambulantne navštívili MUDr. Kraynina už trikrát a liečba stále

pokračuje. Aj keď podstúpila plastickú operáciu, jazvy boli a sú stále viditeľné. Dlhو trvalo, kým si zvykla sama na seba a na to, že sa jej časť tvára zmenila. Jazvy, ktoré má, sa postupne hoja, denne si ich ošetruje a vykonáva jemnú lymfodrenáž.

Nástup do školy a návrat späť do bežného života bol spočiatku ťažký, ale každým dňom to bolo a je lepšie. Lucka a jej bežný život má mnohé obmedzenia. Nemôže sa venovať naplno svojej najväčšej záľube a tou je jazda na koni. Neodporúčajú sa jej vykonávať športové aktivity v škole, ani vo voľnom čase. Lucka

má veľmi silnú povahu, no táto nehoda ju vnútorne veľmi zasiahla. Nikto z nás si nevie predstaviť aké pocity malo a má mladé dievča v takejto situácii. Zmenil sa jej život. Cíti strach? Stala sa hanblivou? Trápi ju depresia? Lucka zatiaľ o nehode nerozpráva. Všetko má svoj čas, ale určite to zvládne oveľa lepšie vďaka podpore celej rodiny, spolužiakov, kamarátov a celého okolia.

Lucku čaká ešte dlhá cesta, ale vieme, že je to silné mladé dievča, ktoré ju zvládne tak dobre, ako to zvládla doteraz. Má celý život pred sebou. Lucka, si výnimočná a veľká bojovníčka!